

ničarje bližnje mariborske okolice raznaša vesti, češ, da Strokovna skupina viničarjev v Mariboru več ne obstaja. Ker se s tem zasledujejo le osebni interesi dotičnega in da ne bi viničarji pri tem prišli komu na limanice, obveščamo vsakega, da naša Strokovna skupina viničarjev v Mariboru obstoji, da se je vedno tov. Jože Sešerko, viničar v Košakih št. 77, predsednik iste. Tako obstoji naša skupina pri Sv. Petru niže Maribora, pod vodstvom tov. Jožefa Knuplež, viničarja v Hrenoi. Sporočamo, da funkcionarji naše organizacije še nobenemu viničarju niso niti pare računali, ako je šel kateri zastopati viničarja v viničarsko komisijo, dočim slišimo, da nekdo, ki odločno nasprotuje ravno naši organizaciji, računa vsakemu viničarju za svojo zastopstvo pri viničarski komisiji po 50 do 100 Din kakor pač obstoji premoženje dotičnega viničarja, ki išče pri njem pomoči. S tem se ne vrši nobena pomoč v obrambi za pravice revnemu viničarju. Zatorej opozarjamo, da se v takih slučajih poslužujete zastopnikov naše Strokovne zveze viničarjev, v kateri se pred vsem vsi mariborski viničarji združite do poslednjega in ne poslušajte raznih hujskarij tistih, ki vam resnično pomagati sploh nimajo namena. — Strokovna zveza viničarjev, centrala Ljutomer.

*

Maribor. Umrla je v visoki starosti 79 let v Mariboru v Frankopanovi ulici 8 Ana Urajnik. Pokojnica je bila blaga žena in vzorna krščanska mati. Pokopali so jo ob veliki udeležbi svojcev, sorodnikov in znancev. Bodi ji ohranjen časten spomin!

Kamnica. Dne 17. t. m. se je za vedno poslovila od tega sveta priljubljena ter skrbna gospodinja gosa Terezija Vračko, vdova, posestnica v Kamnici in pri Sv. Marjeti v Slov. gor. Da je bila dobra in priljubljena žena in vzorna krščanska mati, se je videlo na dolgem sprevedu, ki se je premikal v nedeljo po drugi sv. maši zadušnici na pokopališče. Pospremila sta jo vlč. g. župnik in mons. Vre-

ža. Pevski zbor pa ji je zapel poslednje slovo. Bog se naj spomni vseh, ki so ji lajšali poslednje ure trpljenja ter vseh, ki so jo spremlili na zadnji poti!

St. Peter pri Mariboru. Fantje odhajajo... Zadnje dni so se odzvali pozivu za nastop vojaške službe nekateri šentpeterski fantje. Med njimi jih je nekaj, ki jih bomo težko pogrésali ter bo nastala prav občutna verzel v naših prosvetnih organizacijah. Da bi se le vsi zopet dobri in zdravi vrnili! Predzadnje nedeljo so imeli skupno cerkveno pobožnost ter se tako najlepše pripravili za novo življensko pot. — Mrzlo in neugodno vreme nas ovira močno pri delu. Vsled mraza zaostaja rast. Take mrzle pomladi ljudje še sploh ne pomnijo. Pa upajmo, da bo boljše in da bo narava sama, kar je dosedaj zamudila, v obilni meri nadomestila!

St. Peter pri Mariboru. Kraljevo odlikovanje red sv. Save V. razreda je prejel iz rok srezkega načelnika te dni g. Krajnc Leopold iz Metave. K zaslužnemu odlikovanju dobremu Krajncemvemu ometu častita vsa župnija! — Občinski kmetijski odbor si je nabavil dve drevesni škropilnici in dve travniški brani. Eno drevesno škropilnico ima tudi podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva. Da bi se le naši šentpeterski tehi potrebnih naprav za zboljšanje kmetijskega in sadjarstva prav pridno posluževali! — Trgovino z mesanim blagom je otvorila domačinka Pepca Lorberjeva. — Veliko nezadovoljstvo povzroča med prebivalstvom kuluk. Občini da to veliko dela, občanom pa brige. So kmetije, ki imajo za leto 1930 in 1931 po 50 in še več dni kuluka. Pa tudi viničarske družine, kjer je več moških članov, imajo po 30 in še več dni kuluka. Splošna želja ljudstva je, da se kuluk odpravi, ker je ta dajatev za naše ubožno ljudstvo prevelika.

Limbuš pri Mariboru. Po dolgotrajni bolezni in trpljenju, katero je z največjo prepeljivostjo in vdanostjo v božjo voljo prenesla, je dne 16. t. m. mirno v Gospodu zapala Marija Fras, sedaj prevzlitkarica v Bistriči pri Limbušu in to pri svojem sedanjem najemniku g. Ivanu Serko, mlinarju istotam. Dosegla je častljivo starost 81 let. Vdova je bila 30 let. Pokojnica je bila zelo pobožna žena in je vsa dela delala do svojih zadnjih še razpoložljivih moči. Vsled prerane smrti nje-

nih omoženih hčera, je vzela še kot posestnica svojega mlina njune otroke pod svojo dobroto polno in delilno streho, jih vzgajala in skrbela za nje kot njihova prava mati ter jim slednjič prepustila tudi svoj lastni dom z vsem k temu pripadajočim. »Slov. Gospodarja«, ki je bil pri hiši že leta in leta, jo zvesto čitala še sedaj do svoje pozne starosti. Počivaj v miru, draga babica in večna luč ti naj sveti!

Brezno. Dne 14. aprila t. l. je tukaj umrl 54-letni samski delavec Ivan Tacer iz Javnega. Rajni je bil delavec krščanske korenine. 30 let je bil zvesti naročnik »Slov. Gospodarja«. Še na bolniški postelji ga je zvesto prebiral. 30krat je šel na božjo pot k Mariji Ojstroviški v Avstrijo, 10krat pa na sv. Višarje. Spreviden s sv. zakramenti je odšel po plačilo k Bogu, ker je bil zvest delavec.

Zavodnja. Od zadnjega ljudskega štetja se je pomnožilo prebivalstvo župnije od 491 na 543, zato je naraslo tudi število šoloobveznih otrok in se je lani razširila šola v dvorazrednico. Zanimivo je to, da je 9 moških več kot ženskih. Pri zadnjem ljudskem štetju je bilo 20 žensk več kot moških. Najstarejši mož je star 89 let. — Letos spomladi smo pričakovali električno napeljava centrale Velenje za razsvetljavo in motorni pogon. Vsled preza-polenosti uprave elektrarn moramo čakati na drugo leto. — Težko pričakujemo izboljšanje naše banovinske ceste, tako da bi bila sposobna za avtomobilski promet, ki bi vezal Mežiško, Saleško in Savinjsko dolino. Vsled smešnega vmešavanja naših sosedov se je tudi ta zadeva zavlekla, ki je bila že v teku. S tem so najhujše prizadeti delovni sloji, ki so ob sedanji veliki brezposelnosti že težko pričakovali, da dobijo kmalu delo pri gradnji te ceste.

Sv. Barbara v Slov. gor. Že v jeseni so nam hoteli predstaviti k Sv. Martinu orožniško stano in tudi pošto, ker so tukaj premajhni prostori. Naši župani so takoj storili vse potrebne korake na merodajnem mestu, tako da sedaj žandarmerija in pošta ostane. Da pa bomo stanovanjsko krizo odstranili, bomo gradili novo hišo pri cerkvi za pošto, orožništvo in trgovino. Naprosili smo pri naših župljanih že 80 dreves v to svrhu. Našim ljudem lahko povemo, da ne bodo za to poslopje ničesar plačali pri davkih, ker bo po

Sveta mati Ana.

Molitvenik za
žene in matere.

Čene: 32, 33, 34, 35,
52 Din.

Razlika cene je v vezavah knjige. Cenejša so za vsakdanjo obrabo, dražje pa za darove mladim ženam, in še zlasti nevestam, za katere je najdragocenejša ravno še komaj dobro dovolj!

Za naročbe se priporoča:

TISKARNA
SV. CIRILA, MARIBOR

umljiva ter dostopna in bi bila postala za priznanje kapitala in oblasti skrajno opasna, če bi se bila razširila izven mej odljudenega Guzajevoga — boljševidičnega kraljestva. Kmalu po vgnezenju omenjenih nauk so se pokazale koj najbolj žalostne posledice v posurovelosti mladine, v tolovajstvu odraslih in v splošni podivjanosti vseh tamošnjih proletarcev od pastirjev na paši do mož pri delu in žen pri skromnem gospodinjstvu.

V. poglavje.

Guzaj in duhovščina.

V zadnjem poglavju smo obravnavali v glavnih obrisih Guzajev boljševidem, ki je bil seve tudi proti naukom krščanske vere. Duhovščina po spodnjih krajih, ki je živeła med siromašnim narodom, je kmalu spoznala, kako je podivjal od šolarja do moža. Dan na dan so se širile iz najbolj resnih ust govornice o vedno novih tolovajstvih, ropih ter grozovitostih. Varstvena ob-

last je bila očitno brez moči v ožigled tolke-rim in tako pogostim zločinom. Nič se ni prav zvedelo, kedo je pravi krivec, kako zgleda, kod se klati ter skriva. Jasno je bilo, da nastopajo cele bande najbolj drznih zločincev, ki se pojavljajo ob istem času na več raznih mestih, a organizirano spretno in ni za njimi sledi. Gotovo je tudi bilo, da se porajajo načrti za tolovajske pohode v eni brihtni glavi, ki je duševna vrhovna moč cele organizacije. Priprosti ljudje so vedno stikali glave, šepetali med seboj, bili pa skrajno nezaupljivi napram bogatejšim in celo lastne dušne pastirje so gledali po strani. Trgovci, krčmarji in bogatejši gruntarji so prosili duhovnike, naj začnejo za božjo voljo svariti narod pred odobravanjem obcestnih ropov, razbojništev in pobojev. Ako se bo razpasla splošna podivjanost, bo trpela tudi duhovščina. Posvetna oblast ne stori svoje dolžnosti, da bi iztrebila te bande z oboroženo silo, ne smejo gledati vsaj duhovniki vse to zavezanega jezika.

(Dalje sledi.)

večini financirala zadevo posojilnica. Tudi za napravo telefona se potegujemo. V torek dne 14. t. m. smo imeli komisijo za zgradbo nove šole. Dolgo se je tukajšnji šolski odbor protivil proti zidavi šole. Zastopniki občin so naslikali komisiji današnjo gospodarsko krizo našega ljudstva ter so prosili za podporo. Vodja komisije, srezki načelnik dr. Ipavic je obljubil, da bomo dobili podporo od države, hanovine in okrajne hranilnice pri Sv. Lenartu, tako da bomo ščitili kolikor se le da, naše ubogo ljudstvo. V zadnjem času se dosti govori o velikih občinah. Poglejmo našo največjo občino Koreno. Ta ima čez 800 prebivalcev, njena današnja uprava ne stane niti 2% občinskega proračuna, in vendar zamore ta občina biti marsikateri drugi za vzgled pri gradnji in popravil cest itd. Če bodo ustanovili veliko občino, lahko brez skrbi lahko računamo, da bo uprava stala 20% in še več. To menda ne bo izboljšalo gospodarske krize in naših razmer. Naši občinski odbori so skle nili že pred letom, da se združimo v veliko občino le tedaj, če pride zakon. Dne 7. t. m. so dobili lepa odlikovanja med prvimi v štenarškem okraju Lešnik Anton, župan v Koreni; Kajnih Josip, župan v Jablanah; Krajner Josip, župan v Žikareah in Korošec Jakob, župan v Zimici, in sicer red sv. Save V. stopnje. Iskreno čestitamo, ker vemo, da so ti možje odlikovanja zaslužili s svojim požrtvovalnim delom! — Občina Korena namerava letos svojo cestno zgradbo nadaljevati. Doseđaj je zgradila polovico 1500 m, katero delo je stalo 90.000 Din in je občina prejela doseđaj 65.000 Din podpore: 40.000 Din od bivšega okrajnega zastopa pri Sv. Lenartu in 25.000 Din od banske uprave v Ljubljani. Za letos se najtopleje priporočamo okrajnemu cestnemu odboru v Mariboru, da nam prisloži z večjo podporo na pomoč, da prej ko slej to važno gradnjo dovršimo. Občina sama stori itak, kar je v njeni moči po svojem proračunu in skulokom. Tudi novi trijer dobi občina Korena po subvenciji srezkega kmetijskega odbora. — Letos vsi naši kmetovalci tožijo o pomanjkanju krme. Letina bo pozna, vse že komaj čaka novih pridelkov. Bog nam daj dobro letino!

Sv. Ana v Slov. gor. V Rožengrundu je občinska mašna kapela, posvečena Marijinemu obiskovanju. Za to kapelo sta se po zaslugi g. župana Jakoba Petek nabavila dva nova zvonova iz livarne »Zvonoglas« v Mariboru, težka 230 kg. Ista se bosta v nedeljo dne 3. maja t. l. ob pol 10. uri dopoldne blagoslovila po domačem g. župniku, nato bo primerna pridiga s sv. mašo in darovanjem za potrebe kapele. Pristrčno zahvalo izrekamo vsem plemenitim darovalcem, ki so nam omogočili nabavo dveh zvonov, občani sami bi težko zmogli vsega. K tej skromni slavnosti vabimo najljudneje tudi najbližje sosedo od Marije Snežne in iz Apačke košline. Dobrodošli in na svidenje ob vsakem vremenu! — Javnosti sporočamo, da je srezki načelnik dne 9. t. m. med drugimi tudi našemu g. županu J. Peteku pripel visoko odlikovanje, namreč red sv. Save V. stopnje, za zasluge, ki si jih je pridobil kot župan v dobi devet let za obmejno občino. Naše najpristrčneje in iskrene čestitke!

Sv. Marjeta niže Ptuja. Prostovoljno gasilno društvo v Gorišnici priredi na svojo drugo obletnico obstoja v nedeljo dne 3. maja t. l. ob treh popoldne plezanje na majniškem drevesu, srečolov z lepimi dobrotki, šaljivo pošto in licitacijo z zabavo pri tovarišu načelniku Muhič Ivanu. Ker je čisti dobiček na-

menjen za nabavo prepotrebne orodja, se vsi, ki se zavedajo, kake važnosti je gasilno društvo sploh, vabijo, da se udeležijo skromne prireditve ter s tem pripomorejo društvu do prepotrebne orodja.

Ormož. Spodnji del župnije je imel na velikonočni pondeljek svoj Emavs na Humu v cerkvi sv. Ivana Krstnika. Prijetno spomladansko soince je privabilo dopoldne in popoldne tudi precej vernikov iz vasi treh sosednih župnij. — Zibrat Fr. s Huma je na veliko soboto zvečer pomagal z drugimi tovariši slovesno trijančiti. Okrog 8. ure se je po končani procesiji vračal na kolesu domov. Blizu grajske pristave je padel s kola in obležal nezavesten, tako da so ga morali zanesti v sosedno Zidaričevo hišo. V bolnici so mu odstranili drobce zlomljene ključnice. Te dni bi moral odriniti k vojakom, pa misli, da bo za to leto prost in da bo mogel spet trijančiti ob birmi. — Tudi neki drugi fant je imel smolo s kolesom. Peljal se je po opravkih v Varaždin, kjer so ga kar sredi ceste ustavili in zahtevali, da se legitimira. Ker se ni mogel izkazati, so pridržali bicikelj za par dni v »reštu«, dokler se ni izkazalo, da je kolo pošteno kupljeno in tudi plačano. — S kolesi je sploh večkrat zadrega. Tako sta bila nekje dva fanta zaprta zaradi koles: eden zaradi prehitre vožnje, ker je na cesti prevrgel žensko, ki je nesla košarico jajc v trgovino, drugi zaradi prepočasne vožnje, ker ga je policaj zalotil, ko je kradel kolo, pa je ni utegnil hitro odkuriti.

Mota pri Ljutomeru. Ugledni rodbini g. J. Žitka na Moti, ki kmetuje na posestvu bivšega in že pokojnega okrajnega načelnika Jož. Rajha, je težka nezgoda pobrala štiritletnega sinčka Milka. V pondeljek dne 14. t. m. predpoldne je fantič, ki je bil jako živahen, stikal po gospodarskem posloppju, v katerem je stal domači mlin ali žrnlje. Stroj tehta kakor štiri stote in popolnoma nerazumljivo je, kako se je moglo zgoditi, da so se žrnlje prevrgle in pokopale malega Milka. Njegova sestra, ki obiskuje že osnovno šolo, se je igrala v bližini, je slišala padec ter poklicala domače. Štiri ljudje so dvignili stroj, pod katerim je ležal Milko z razbito glavo v zadnjih vzdihljajih. Vsaka pomoč je bila zaman. Kako se je mogel ta težki stroj prevrniti, je uganka. Čudno je tudi, da je Milko ležal na obrazu in z razprostrtimi rokami. Pokopali so ga v sredo dne 16. t. m. ob veliki udeležbi sorodnikov in prijateljev težko prizadete rodbine, s katero sočustvuje vsa okolica.

Kapela pri Radencih. Tokrat imamo poročati prav žalostno novico. Kapelsko župnišče je zadela velika nesreča in nenadomestljiva izguba. Nepričakovano hitro je nemila smrt ugrabila skrbno, težko nadomestljivo gospodinjo župnišča Alojzijo Hleb iz slavne Hlebove rodbine na Smolniku pri Rušah, ki je nad 40 let zvesto služila svojemu gospodu mil. kanoniku biseromašniku Martinu Meško in mu bila zlasti sedaj na stare dni glavna opora, steber, njegova palica. Zato je ta udarec toliko hujši. Rajna je bila blagega, mirnega in tihega značaja, izvrstna, razumna gospodinja, dobrotna, postrežljiva, zlasti v tem oziru neutrudljiva. Poznali so jo na daleč okrog pod imenom dobra Lojza. Draga Lojza! Malo prehitro si nas zapustila, ker bi nam bila še zlasti sedaj neobhodno potrebna! A Vsemogočnemu je dopadlo tako! Naj ti bo On velik plačnik za vso tvojo skrb in veliko požrtvovalnost! Kako je bila priljubljena tudi pri ljudeh, je pričala velika množica, ki jo je hodila zlasti v nedeljo ves dan kropiti, in o-

bilne solze, ki so se ob tej priliki pretočile, ter slednjič pogreb, katerega se je udeležilo kljub slabemu vremenu veliko število ljudi. Naj bo na tem mestu izrečena v njenem imenu srčna zahvala vsem, ki so ji stregli in jo tolažili v njeni kratki pa hudi boleznii, ki so prišli za njo moliti, ki so darovali vence in ki so jo spremljali na zadnjem potu k večnemu počitku! Bog plači! Ti pa, dobra Lojza, počivaj sladko ob trudapolnega dela, dokler se ne vidimo nad zvezdami!

Turnišče. Na veliko soboto popoldne med vstajenjem je obiskal nepoznan uzmovič cerkev v Turnišču. Ko so ljudje odšli s procesijo, je porabil priliko, da si je izbral tuj klo-buk za žrtev svojih hudobnih namenov.

Čirkovce pri Pragerskem. Slovesna blagoslovitev nove motorne brizgalne bo pri nas v nedeljo dne 17. maja. Ob tej priliki bo tudi tombola s 700 dobrotki. Vsaka tablica stane 3 Din. Domačini in sosedje, udeležite se te slavnosti in kupujte tombolske karte!

Sv. Vid nad Valdekom. Preteklega meseca nas je zapustila vzgledna mati Marija Mirkec, ki je živeła v zakonskem stanu 58 let. Rajna je rada pripovedovala, da je bila birmana od škofa Slomškega. Slomškove pesmi je rada prepevala, po Slomškovih naukih je vzgojila svojih devet otrok. Dragi mamič daj ljubi Bog večni mir! Žalujočemu možu, dolgoletnemu naročniku »Slovenskega Gospodarja« žalujočim otrokom, sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje!

Sv. Anđraž pri Velenju. Nj. Vel. kralj je odlikoval z redom sv. Save 5. razreda g. Antona Brinovšek, bivšega dolgoletnega župana, odbornika okrajnega cestnega odbora in predsednika Sadjarske in vrtnarske podružnice, za razne zasluge. Šentandražani mu iskreno čestitamo!

Vitanje. Načelnik tukajšnje hranilnice in posojilnice g. Franc Hrustel, posestnik v Stenici, je bil od Nj. Vel. kralja odlikovan z zlato kolajno za gospodarske zasluge. Odlikovanec je eden izmed tistih, ki nimaa nobenih neprijateljev, to pa radi svojega tihega, a odločnega značaja. Mislim, da vsak lahko razume, kaj to pomeni, če kdo že deluje 31 let pri posojilnici in 30 let za občinskega odbornika. Lansko leto je bil izvoljen za cerkvenega ključarja in načelnika Kmetijske zveze. Gospod Hrustel spada med tiste stare slovenske korenine, katerih je v sedanjem času le še prav malo. Bog naj ga živi še mnoga leta!

Šmarje pri Jelšah. Pri nas, kakor tudi povsod drugod, vlada veliko pomanjkanje denarja, kljub temu, da so kleti polne vina ter hlevi polni živine. Če že kdo kaj proda, mora dati po jako nizki cenii. Toda kljub tem denarnim stiskam, ki tarejo naše ljudstvo, so Šmarčani pokazali, da nimajo rok obrnjenih samo k sebi, ampak imajo tudi na stečaj odprta srca, kadar je treba pomagati bližnjemu v tej ali oni stiski. V taki stiski in sicer denarni, so rudarji v Hrastniku, ko hočejo postaviti cerkev Kristusu Kralju. Vemo pa, da delavci tega ne morejo sami, kajti oni so še v mnogo večjih denarnih stiskah kakor naše kmečko ljudstvo. Da si postavijo toliko zaželeno svetišče božje, so se obrnili na usmiljena srca širom Slovenije. Tako so potrkali letos pozimi tudi na srca vrlih Šmarčanov, in ti so se blagohotno odzvali ter darovali po svojih močeh za hrastniško cerkev. Zato pa vsem tistim, ki so kaj darovali za njo, naj božje Srce obilo poplača; zlasti pa še oni o sebi, ki se je potrudila in zbirala darove. Pa tudi v bodoče Šmarčani ne bodo zakrknili!

svojih src, ako se bodo še zglasili in prosili za kak dar. Bog pa naj vsem obilo povrne! — Tudi pri nas brez milosti kosi nemila bela žena. Na veliki četrtak smo spremili k zadnjemu počitku po daljšem bolehanju dobro in skrbno mamico Marjeto Potočnik, malo posestnico v Paki. Zapušča pet preskrbljenih otrok, od katerih sta dva: Jože in Lojzika, v samostanu. — V nedeljo dne 12. aprila, sta nastala spot kar dva nova grobova. Tokrat si je božja dekla izbrala mladeniča Franca Močenik iz Brezna, ki je bil v najlepši mladosti. Po daljšem bolehanju in zadnje čase po zelo mučnem trpljenju se je poslovila od nas 17-letna mladenka Katarina Mumel iz Stenice. Bog bodi obema milostljiv! Rodbinam pa naše iskreno sožalje!

Mele-Smarje pri Jelšah. Dne 12. t. m. se je pri nas zopet oglasila božja dekla ter si je izbrala moža v najlepši moški dobi Jurija Skale v starosti 45 let. Poročil se je leta 1910 ter dobil navesto iz ugledne hiše Gajškove. Svetovni val je tudi mladega gospodarja objel. Bil je knaž in v ruskem ujetništvu, kar je tudi njegov pravi vzrok prerane smrti. Po vrnitvi leta 1918 iz ujetništva ni smel uživati skupnega življenja, ker mu je takratna španska bolezen vzela pridno in pošteno gospodinjjo. Od takrat naprej je postal duševno pout, dokler se ni preselil za njo. Bil je svojčas tudi občinski odbornik in kot tak velik zagovornik naših kmečkih idej. Kako je bil priljubljen, je pokazal njegov pogreb, ki so se ga kljub slabega vremena udeležili od blizu in daleč. — Dragi Jurij! Počivaj v miru. Bog ti naj bo obilen plačnik, med nami pa ti ostane časten spomin!

Celje. Koncert slovenskih šaljivih pesmi bomo imeli priliko poslušati v soboto dne 9. maja, ob 8. uri zvečer v dvorani Ljudske palače v Celju. Pevski zbor Katoliškega prosv. društva v Celju pod vodstvom g. Zatošnjaka nam bo pokazal, kako zna Slovenec tudi v pesmi biti šaljiv. Že danes opozarjamo na ta koncert in vabimo prijatelje in zdravega humorja, da se koncerta udeležijo!

Trnovlje pri Celju. Prezgodnja smrt dobre žene. Dne 18. t. m. je za vedno zatisnila svoje trudne oči vohče znana Grum Marija. Pokojna je bila rojena dne 6. avgusta 1879 v Markečici v Čadramski župniji. V prejšnjih letih je živeła pri Ločah, sedaj pa v Trnovljah pri Celju, kjer jo je tudi doletela smrt, pokopana je v Vojniku. Bila je bolana šamo le tri dni. Bila je dobra in skrbna gospodinja. Rajna zapušča štiri nepreskrbljene otroke. Smrt je zadela družino tem bolj, ker je tudi mož že celih osem mesecev bolan in sedaj so otroci v nevarnosti, da jim pobere smrt še tudi dobrega očeta. Rajna naj počiva v miru, večna luč ji naj sveti!

Nazarje. Preteklo nedeljo so naši igralci priredili Medvedovo dramo »Za pravdo in srec«. Z igrjo smo vsi zadovoljni. Videli smo nastope, kakoršnih do sedaj še ne, posebno v glavnih vlogah, kojim gre vsa čast in priznanje. Nastopilo je čez 30 oseb. Igra obsega 5 dejanj ter je zahtevala mnogo truda in učenja. Dokaz, da se je občinstvu dopadla, je, ker je isto do konca vztrajalo in nazadnje bilo le malokatero oko suho. Slišali so se glasovi iz občinstva, da naj se igra ponovi in kolikor ravnó izvemo, se tudi bo. Igralcem pa ključemo: Le tako naprej, vztrajajte pri prosvetnem delu in prav knažu na svidenje!

Sv. Peter pod Sv. gorami. Dela za preložitve klanca v Srebrniku so se začela. Gradnja nove ceste, ki bo v lahkih serpentinah speljana čez strmi Srebrnik, je prevzelo gradbeno podjetje »Probuda« iz Ljubljane. Delo naglo na-

preduje in boče cesta predvidoma do 1. jul. t. l. že gotova. Preložitve tega klanca je bil najnujnejši problem cestnega odbora. Vsem, ki so k uresničenju dolgoletnih želj pripomogli, iskrena hvala!

St. Peter pod Sv. gorami. Dne 19. t. m. je častitljiva Robekova mamica v Črešnjevcu, gospa Jozefa Robek, mati g. Miha Robek, posestnika in trgovca z vinom, zatisnila za vedno svoje trudne oči. Vsem je bila vse, vzgled krščanske žene, vzorne matere in dobre gospodinjje. Dičile so jo predvsem ljubeznivost napram vsakemu, velika darežljivost, globoka vernost in neka posebljena ljubezen do duhovščine. »Slovenski Gospodar« je bil njen najljubši časopis. Koliko ljubezni in spoštovanja je uživala med občinstvom, so pričale mase ljudstva, ki so jo spremljevali na njeni poslednji poti. Naj bi jo nebeški Oče, kateremu je bila vdana ves čas življenja, sprejel med vrste izvoljenih nebeščanov! Počivaj v miru in blag ti spomin!

*

Med dvema ognjema.

Amerikanski mladi pomorski praproporščak je objavil te dni tale zares strašen doživljaj: »Lansko leto na jesen je imelo amerikansko vojno brodivje manevre z običajnim zaključnim ostrim streljanjem na daljavo v stalni cilj. Poveljeval sem trem motornim čolnom in manjšemu parniku, ki se je držal v večji oddaljenosti in je pribrzel le za slučaj potrebe na pomoč. Moj opisani oddelek je imel nalogo: vzdrževati v redu cilj med streljanjem in ga po zadetkih ter razstrelbi izboljšati. Topniški cilj so bili mogočni splavi z jambori, ki so bili zvezani z deskami in so predstavljali ogromen ščit. Mi stražarji smo se uverili, če je cilj v redu in nato smo se držali v oddaljenosti 800 m ter čakali na velike bojne ladje, ki bi naj otvorile ogenj na cilj iz določene točke.

Prva ladja strelja.

Ob 8. uri zjutraj smo zagledali velikana, kako vozi s polno paro v smeri proti nam. Streljanje je moralo pričeti v oddaljenosti 15 km. Slednjič je bila ladja tako blizu. Oklopnica je obstala na mah in se postavila vodoravno napram cilju. Naenkrat je objel podolžno stran velikana ogenj, nato so lukali iz plamenečega dima le še jambori. . . . Preteklo je nekaj sekund, ko je zagrmel na našo ušesa grom topov in v tem trenutku smo zapazili v jutrajnem solncu lesketajoče se težke izstrelke (granate). Skoro istočasno so udarile granate z bobnenjem v našo bližino. Le dva izstrelka sta zadela cilj in nekaj desk je zletelo visoko v zrak. Na mestih, kjer so bunknile v morje granate po izgrešenem cilju, so bušili v zrak več metrov visoki vodni curki. — Oklopnica je oddajala eno salvo strellov za drugo. Moje moštvo, po največ novinci, je zrlo s strahom na lepo pa grozno sliko ostrega streljanja iz najtežjih topov. Vsi smo molčali.

Slednjič se je ladja obrnila in dala signal (znamenje): prekinemo streljanje. Sedaj je pričelo naše delo. Ko smo dosegli cilj, smo šele zagledali, da smo na sredini razstreljenega tramovja in desek. Morali smo postaviti nove jam-

bore in cilj malodane zgraditi na novo. Pri vsej naši pridnosti je trajalo popravilo cilja dobri dve uri. Kapitan oklopnjače je čakal z nevoljo na naš signal in vsakih 15 minut so nas povprašali z znamenji, če že bomo skoro gotovi, da bodo lahko nadaljevali streljanje.

Po končanem popravilu.

Da bi nujno zadevo pospešil, sem pustil, ko je bilo glavno delo opravljeno, da sta dva čolna odplula od cilja. Čolnarju, ki je še bil pri meni na cilju, sem povedal, da se bom odpeljal v njegovem čolnu in sem zapovedal tudi še našemu parniku, naj se približa za slučaj, da bi rabili njegovo pomoč.

To napako sem zagrešil, da mornarjem nisem naročil, ali se bom odpeljal s cilja z njimi ali na bližajočem se parniku. Kakor hitro je bilo delo končano, so poskakali zadnji pomorščaki v čoln. Stal sem še na robu plavajočega cilja in čakal na trenutek, ko bodem skočil še jaz v čoln. Morje je bilo nemirno, valovi so se lomili ob cilju in bil sem ves obdan od penečega se valovja. Stal sem prav na robu. Ko sem hotel skočiti, mi je spodrsnila noga na mokrem železu, padel sem v vodo. Pri padcu sem priletel z glavo ob nekaj trdega, najbrž ob kak tram, zgubil sem zavest. . . .

Kakor hitro sem se zavedel, sem bil nad vodo tik pred ciljem. —

Zakaj ni bilo več čolna, v katerem bi se bil odpeljal? — Hotel sem klicati, a glas mi je odrekel. S težavo sem splezal na cilj in opazil, da je že bil čoln najmanj 1 km oddaljen in parnik je bil — še dalje! To je bila kazen za netočna povelja. Valovje je mornarjem onemogočilo, da bi bili zapazili moj padeč v morje. Čolnar je bil uverjen, da sem se poslužil parnika. Nikdo od mojih ljudi ni prav znal, kje da sem.

Med tem je dal čolnar po mojih navodilih oklopnici znamenje, da je vse zopet v redu, velikan se je postavil takoj na prejšnje mesto.

Drugi osiri strelji.

Stal sem na cilju in sem sledil nekako v omotiči premikanju oklopnice in bil uverjen, da sem zapisan sigurni smrti. Nisem si še bil prav opomogel radi padca v morje in sedaj mi je postalo še hujše. Naenkrat mi je šinilo v glavo, da — redkokedaj zadene prvi strel.

Prva salva gre navadno preko cilja, druga je prekratka in šele tretja sedi. Imam še na razpolago nekaj minut, sem premišljeval mrzlično, ako se potopim v morje pri tretji salvi in ostanim dovolj dolgo pod vodo, me ne zamore zadeti granata kar naravnost. . .

Komaj sem bil pri kraju s tem razmišljanjem, so že bili prvi izstrelki med potjo. Zadržal sem sapo in čakal. Nekaj nepopisno strašnega je bilo teh par sekund. . . .

Moj račun se je izkazal kot pravilen: vse granate so čofnile v morje preko cilja, vendar nobeden od visokih vodnih curkov ni bil oddaljen od mene več nego 100 m.

To je že bilo preblizu. Nisem smel počakati druge salve na cilju, ker ena